

Εκστρατευτικό Σώμα Ελλάδος στην Κορέα

Μια εξαιρετική πρωτοβουλία του ΓΕΕΘΑ είναι τα Podcast (προσωπικά ακουστικά αρχεία που είναι στη διάθεση του καθενός) με ιστορικό περιεχόμενο. Μπορούμε να τα «κατεβάσουμε» από την ιστοσελίδα του ΓΕΕΘΑ.

Το τελευταίο Podcast έχει τίτλο «Το Εκστρατευτικό Σώμα της Ελλάδος (ΕΚΣΕ) δοξάζεται στη Κορέα - 1950-1955». Πρόκειται για μια λιγότερο γνωστή σελίδα δόξης του Ελληνικού Στρατού και της Πολεμικής Αεροπορίας, που σπάνια αναφέρεται αλλά για την οποία πρέπει να είμαστε πολύ υπερήφανοι.

Μνημείο ΕΚΣΕ του Παπάγου, στην πλατεία του Αγίου Γεωργίου

Οι Έλληνες έγραψαν και εκεί σελίδες δόξης στα πλαίσια των Δυνάμεων των Ηνωμένων Εθνών που κλήθηκαν να αντιμετωπίσουν την Βορειοκορεατική και Κινεζική εισβολή στην Νότιο Κορέα.

Η δράση των Ελλήνων στρατιωτικών παραμένει στη μνήμη της διεθνούς στρατιωτικής κοινότητας, αν και στην Ελλάδα θελήσαμε να την απαξιώσουμε και να την αποσιωπήσουμε.

Μετά την επιστροφή του στην Ελλάδα το ΕΚΣΕ διαλύθηκε, και καμία Μονάδα ή Σύνταγμα Πεζικού δεν παρέλαβε την παράδοσή του και τη σημαία του. Συμμαχικές στρατιωτικές ηγεσίες ερχόντουσαν στη χώρα και ρωτούσαν τι αποστολή έχει τώρα και τι έχει απογίνει η εκπληκτική αυτή μονάδα πεζικού που θυμόντουσαν με θαυμασμό από την Κορέα. Δεν υπήρχε απάντηση, γιατί το ΕΚΣΕ είχε διαλυθεί.

Το 2012 αναζητήσα την Πολεμική Σημαία του ΕΚΣΕ, την οποία βρήκαμε ξεχασμένη και αποθηκευμένη στο Πολεμικό Μουσείο, την συντηρήσαμε, την τοποθετήσαμε σε πλαίσιο ελεγχόμενης θερμοκρασίας (όπως και πολλές άλλες δοξασμένες πολεμικές σημαίες) και την αναρτήσαμε σε πρώτη θέση στην

μεγάλη Αίθουσα Συσκέψεων «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» του ισογείου του ΓΕΕΘΑ. Ελπίζω να είναι ακόμα εκεί.

Η ελληνική στρατιωτική δύναμη ήταν ένα εκπληκτικό μίγμα πολεμικής

**Μνημείο ΕΚΣΕ στο Ichon
της Νοτίου Κορέας**

αρετής, μαχητικής ικανότητας και εμπειρίας. Οι Διοικητές και οι αρχαιότεροι αξιωματικοί είχαν πολεμική εμπειρία δυο τουλάχιστον πολέμων (Αλβανία και Επιχειρήσεις Ανταρτοπολέμου ή και Μέση Ανατολή), ενώ οι Διμοιρίτες Υπολοχαγοί και οι Μόνιμοι Υπαξιωματικοί είχαν όλοι πολεμική εμπειρία από τις Επιχειρήσεις 1946-49, γεγονός που εξασφάλιζε την ελαχιστοποίηση των απωλειών, την επιτυχή εκτέλεση των αποστολών αλλά και την ενάσκηση πραγματικής ηγεσίας από τους νεότερους ηγήτορες. Οι στρατιώτες δεν είχαν πολεμική εμπειρία, αλλά ερχόντουσαν από μια τρομακτική δεκαετία πολέμων, θανάτων και στερήσεων 1940-1949, που τους έκανε δυνατούς, σκληρούς και ανθεκτικούς. Η σωματική τους κατάσταση και αντοχή, τους έκανε ανυπέρβλητους, ιδιαίτερα στον ορεινό αγώνα.

Το ΕΚΣΕ για τους Συμμάχους αποτελούσε μια έμπειρη, μάχιμη, υποδειγματική, αήττητη και εξαιρετικά αποτελεσματική δύναμη, που εκτελούσε με επιτυχία οποιαδήποτε αποστολή του ανέθεταν.

Βέβαια για τους Έλληνες, η υποστήριξη μάχης με Πυρά Υποστηρίξεως (όλμοι, πυροβολικό και αεροπορία) και ιδίως η υποστήριξη της Διοικητικής Μέριμνας, όμοια με αυτή των Αμερικανικών δυνάμεων, ήταν πρωτόγνωρη, ευχάριστη και καθησυχαστική. Οι Έλληνες στρατιωτικοί δεν ήταν μαθημένοι να έχουν πάντα σε επιχειρήσεις, καθαρό νερό για διατροφή και ατομική καθαριότητα, πλήρες ζεστό φαγητό με φρούτα και επιδόρπια και υλικά ΚΨΜ (σοκολάτες, τσιγάρα, κομπόστες και αναψυκτικά). Ακόμα και τα λυόμενα κρεβάτια εκστρατείας ήταν μια νέα εμπειρία. Πολέμησαν όμως με πραγματική γενναιότητα και ήταν τόσο έμπειροι και ακατάβλητοι, που οι εχθρικές δυνάμεις με επίσημες διαταγές απέφευγαν όποτε μπορούσαν την εμπλοκή μαζί τους, γιατί ήταν συνήθως καταδικασμένες.

Αθάνατοι οι ήρωες του ΕΚΣΕ που έπεσαν μαχόμενοι και έμειναν για πάντα στην Κορέα (τη Χώρα του Ήσυχου Πρωινού), «τοις κείνων ρήμασι πειθόμενοι».

ΑΝΔΡΩΝ ΕΠΙΦΑΝΩΝ ΠΑΣΑ ΓΗ ΤΑΦΟΣ.

Ενταγμένοι στη δύναμη του ΕΚΣΕ το 1951 (στη κορύφωση των μαχών), ήταν και ο αείμνηστος πλέον πατέρας μου, Διμοιρίτης Υπολοχαγός Πεζικού Δημήτριος Κωσταράκος, ο οποίος και παρασημοφορήθηκε με τον Αμερικανικό Χάλκινο Σταυρό Ανδρείας (Bronze Star), καθώς και ο επίσης αείμνηστος πλέον συμμαθητής του από τη ΣΣΕ και νονός μου, Διμοιρίτης Υπολοχαγός Πεζικού Γεώργιος Παπανδρέου.